

GORÉ SRCA

VJERSKI TJEDNIK

GOD. V.

ZAGREB, 28. SVIBNJA 1950.

(Mudr. I. T.)

BROJ 22

Učitelj sve žrtvuje za bolesne

Javnim istupom Isusovim nastao je opći bolesnički pokret u Palestini. I s pravom je bilo tako. Evangeliste zorno crtaju to obilno gibanje među Židovima i poganimima. Sa svih strana grnuli su za Isusom i zdravi i bolesni svake vrste. SV. Marko govori: »I kad prijeđe preko jezera, dodoše u Generet i ondje pristalo. I kad izaduo iz ladije, odmali se uputio ga upoznaće. I optrešće sav onaj kraj i počeće na posteljama donositi bolesnike, gdje su čuli, da je došao« (Mrk. 6, 55).

Kad bi Isus ujutro sišao s brda, na kom je sproveo cijelu noć u molitvi, već su pod brdom stajali i ležali bolesnici i čekali na Nj: »Kad side s gore, podesa za Njim silan svjet. I gde, gubave pristupi i klanjače Mu se govoreci: Gospodine, ako hoćeš, možeš me očistiti. I pruživi ruku dotače ga se govoreci: Hoću, očisti se! I odmah se očisti od svoje gube« (Mt 8, 1-3).

»I kad je izlazio iz Jerihona On i Njegovi učenici i mnogi narod. Bartimej, sin Timejev, prosjak slijepac, sjedje je kraj puta. I čuvici, da je to Isus Nazaretanin, stade vikat: Isuse, sice Davidov, smilji mi se! I mnogi su ga korili da zašuti. A on je vikao još jače: Stade Davidov, smilji mi se! Tada stade Isus i zapovijedi: Dozovite ga. I dozovaše slijepca govoreci mu: Uzdaj se, ustani, zovu te. A on zabilježio svoju baljinu, skoči i dode k Isusu. I prozboriši Isus reče mu: Sto hoćeš, da ti učinim? Slijepac mu reče: Gospodine moj, daj da progledam. Tada mu reče Isus: Idi, vjera tvoga pomože ti. I odmah progleda i podeša za Njima« (Mt 10, 46-52).

»I kud god je išao u selu ili u gradove ili u zaseoke, pa trgovima su stavili bolesnike i molili Ga, da se barem dotaknu skuta od Njegove baljine. I svi su ozdravili, koji Ga se doticali (Mrk 6, 56).

»Kad je On učio u jednoj zbornicu u subotu, gde, ondje je bila žena, koju je duh učinio bolesnom već osamnaest godina, sva se zgrela i nije se mogla nikako ispraviti. Kad je vidje Isus, dozva je k sebi i reče joj: »Ženo, izlećiš li si se od svoje bolesti. I stavi na nju ruke, i odmah se ispravi i slavljaše Bogas« (Lk 13, 10-13).

»I poslije nekoliko dana uđe opet u Kafarnum. I čulo se, da je u kuće. I sabrati se mnogi tako, te nisu imali mjesto ni pred vratima i gorivo im je riječ. Tada dodu k Njemu noseći uzetoga, a nosila ga četvorkica. Ijer nisu mogli od naroda, da ga donesu k Njemu, otkriće krov, gdje je On bio, i kroz otvor, koji tako načinile, spustile postelju, na kojoj je uzeći ležao. Kad vidje Isus

njihovu vjeru, reče uzetome: Sinko! oprataju ti se grijesi tvoji... ustan, uzmi postelju svoju i podi kući svojoj. I on odmah ustaže (Mrk 2, 15, 11-12).

»I neka žena, koja je bila bolesna od tečenja krvi dvanaest godina, te koja je sve svoje potrošila na liječnike, i niješ je nije mogao izlijeći, pristupi straga i dotače se skuta baljinu. Njegove i odmah joj presta teći krv... A On je reče: kćeri, vjera tvoga ti je pomogla, idi s mironom (Lk. 8, 43-44, 48).

»Kad dove Isus u kuću Petruvu, vidje njegovu punicu, gdje leži satrvena od groznice. I dotače se njezine ruke, i pusti je groznica. I ona ustaže Mu posluživaše (Mt. 8, 14-15).

»Kad dove Isus na drugu stranu, u kraj Gadarenski, sretoše ga dva opsegnuti, koji su dolazili od grobova veoma bijesni, te nitko nije mogao proći onim putem. I gde, povikaše: Sta imas Ti s nama, Sina Božjeg? Zar si došao da nas m' tči prije vremena... I On im reče: Podite! Oni izdiše i otiđoše u svinje« (Mt. 8, 28-29, 30).

Isus bi cijeh dan propovijedao. Vani u polju. Na užvisinama i proplancima bregova. U pustinji. Na obali jezera. Onda bi ušao u selu i zaselke. Tada su brzo donijeli sve bolesnike iz kuća. Položili ih na obje strane ulice. I sav je narod, koji je uzi njih stajao, molio Čudotvorca, da

prođe ulicama i postavlja ruke na pojedince i ozdravi ih (Mrk 1, 32).

I bolesnici iz daljine su molili, da ih ozdravi: »Kraljevski činovnik, čiji je sin bolovan u Kafarnaumu... otiđe k Njemu (u Galileju) i moljaje Ga, da siđe i da mu izliječi sina, jer bijaše na umoru... Reče mu Isus: »Idi, sin tvoj živie« (Iv. 4, 46-50).

Pogankai iz Izraelitije moljaju: Ga, da istjera zlog duha iz njezine kćeri. I On ga istjera.

»I dove jedan od predstojnika zbornice po imenu Jair... i vrucje Ga moljače, govoreći: Moja kćerka umire, Dodi, stavi ruku na nju, da ozdravi i živie (Mrk 5, 22-23).

Tako je to bilo dan na dan, svaki dan. U tri godine javnoga Isusova djevljanja. I Židovi i pogani su dolazili i donosili bolesnike. I molili su za bolesne rođake, koji su ostali kod kuće.

Nigdje nismo čitali, da Bog-Čovjek ne bi imao vremena za bolesnike. Pa bio On svojim putovanjima i propovijedanjem, ne znam kako umoran, za siromašne bolesnike i za djecu, da siromašna bolesnica i za djecu je imao uvijek vremena. Bolesni i djeca su bili Njegovi ljubimici. Bolesnicima i djeci je posvećivao osobiti da Svojeg kratkotrajanog neprocjenjivo dragocjena života, kojega je sproveo na ovaj zemlji.

Sve je žrtvovoao za bolesnike i djecu. I vrijeme i umor i teškoće svoga zemaljskoga života. Toliko ih je ljubio.

DUH ISTINE

Spasitelj je navijstelo dolazak Utješitelja, Duha Istine. Znao je da su ljudi slabici, a u svomj nevoljama ne prime božansku pomoć. Ali neboška snaga pridje u klonulu srca, rasvjetuje zbijunjeni mlađi. Samo u Duhom Istine u duši Njegovi će učenici izdržati teške dane, što dolaze. Samo u Utješitelja, koji će svjedočiti za Bogu-Čovjeka, ljudi će podnijeti progostinstva i slobazni i ostati vjerni Božjoj Istini.

Spasiteljeva objava ispunila se ubrzo, kao što se sve ispunilo. Što je On govorio. Apostoli su prendjele svijetom drevno evanđelje, ali su podnijeli i muči i nevolje i samu mučeničku smrt. Što je bilo ljudsko slabo u tima, bilo je pobijedeno dolaskom Utješitelja; što se u tijelu epiralo čemernicom, kušnjama, uzmakom je prepoločeno veličinom Duha, koji je vodio njihove puteve. I kroz mnoga stoljeća bilo je uvjek tako. Spasiteljevi misjonari odlažili su u daleke zemlje, među ljudi, koji niktada nisu čuli za Kršćanstvom, i pomoci neba, oni su stvarali drevna djela kršćansko-povrtnovnosti i ljudi. Mnogi i impogi slabici, prestrašeni samim priljevom opasnosti, prolazili su kroz strahote zemaljskih boških, a da nisu ispuštili ih ruku svijetljem stijeg Kristove nauke. U sva vremena, ljudi su se borili protiv svojih slabosti i postajali jači, jer je njihove molitve blagoslovljala snaga božanskega Duha. Nikada nije čovjek sam po sebi dovoljno snažan i otporan, da ustrate u dobrim nakonama, ako mu

Bog ne daruje oslon u tegobama, u svojoj pruštvosti. Nikada se nitko od nas ne može pridjeti, kada posrne, ako milost Božja ne djeluje na naša srca, da spoznamo istinu.

Da dobri Spasitelj nije nas napustio, kad se po završetku svoga zemaljskog puta vratio u vječno kraljevstvo. On, koji je znao sve, što susreće čovjeka u životu, daje nam takoder i veliku utjecaju na svoju vistinu. Molimo Duha Istine, da slijde u naša srca, da pratí naša stajanja i naša djela i tada smo sigurni, da je Bog s nama i mi u Njemu, u svim našim danima, i u vječnosti.

DUHOVSKI PROSTENJE (28. VJ na sv. Duhu u Zagrebu)

Devenicima Duhu Svjetom svake vjeđere od 19. do 27. svibnja u 19 sati.

Blagdan Duha: U 5 sati počinje isposljedanje. Svakoga se sata služi sv. Mis. Propovijed 6 i 9 sati. — U 10 sati propovijed i pjevana svečana sv. Mis. Posljednja sv. Mis u 11.30 sati. — U 18.30 sv. Mis, propovijed i bla-goslov s Presvetim.

Duhovski ponjedjeljak: U 5 sati počinje isposljedanje. Svetе Mise avakoga sv. Duhu. — U 8 i 9 sati the sv. Mise u crkvi sv. Duhu. — U 10 sati propovijed i svečana sv. Mis. Posljednja sv. Mis u 11.30 sati. — U 16 sati u crkvi sv. Duhu večernica za proštenjare. — U 18.30 sati svečana sv. Mis, propovijed i bla-goslov s Presvetim.

Ljubav prema Isućacima

Naravno je, da ljubimo svoje rođake, koji su nam po krvlji po svakidešnjem životu bili od svih ljudi. No ta ljubav nije uvijek u skladu sa zakonima ljubavi Božje. Zato nas može da odaleći od puta savršenstva, jer se taj put ravna po zakonima nadnaravne ljubavi.

Krst nam to govori riječima Evanđelja: »Ako tko dođe k meni, a ne mrzi na oca i na mater i na ženu i na braću i na sestru i na sestrinu da i ne samoga sebe, ne može biti moj učenik, pa drugom zgodom: »Svaki koji ostavi kuću, bratu, sestraru, ocu, mater, djetetu i polje paradi imena mojega, primiće strostruko za to, i bainiti će život vječne. Ako dakle ne može biti učenik Kristov, koji se nije riješio neuredne ljubav prema rođacima, to znači da je takova neuredna ljubav vjeku zapravo za savršenost.

I skustvo dokazuje, da ih ljudi mogući koji se radi neuredne ljubavi prema rođaku odviju Bogu, zaplijev preko mreže u vremente poslove, odnese pre-piske i gube ljubav za pobožnost. I što je još žalosnje, da ljubavi prema djeci i ostalim rođacima stravaljuju u prepast svolu vlastitu dušu time, što je kašljaju nepravednim i nedovoljnim de-batkom i igrekom, da djecu što bolje opskrbe. Može li takav da ide putem kršćanskog savršenstva?

Ima dvije vrsti ljubavi prema rođacima. Prva je ona koju je naražas da u srca ljudska. Svakodnevne ljubljive rođice svoje rođeljice. Ako se ova narančna ljubav upravlja zakonima ratama, ona je uređna i krepošna. Prelazi li razumnje granice, pada i pogrešku i nizduž da bude uzrok mnogih grijeha, pa i vječne propasti — Druga je ljubav ona, koju propisuje kršćanski zakon i koja se po njezinoj ravnini Kao-štanom na propisuje, da ljubljivo bližnjega radi Bogu, koji je početak svršetaka i blaženstva svih ljudi tako nam propisuje, da ljubljivo i rođake radi Bo-gea i to još jače nego ostale. Takova kršćanska ljubav prema blizom rodju je zaslužna i ne može da škodi savršenstvu. Sto više, ona je kadra poticati na krepostan život, jer sama po sebi vodi k Bogu.

Po zakonu kršćanske ljubavi rođeljici treba u svom djetu gledaju ne samo svoje djete, nego i druge Božje. U njemu je oslik tjelesnog života i život vrhunacar. Život milosti. Izglađi ga dakle za Bogu, to je prva zadaca, a druga je, uzgojiti njegov tjelesni i duhovni život za zemaljske svrhe. Ova druga zadaca treba da bude podvrgnuta prvoj. Ljubav prema Bogu nalaže rođeljima, da dilete počuvaljaju u kršćanskom nauku, da ga vode u crkvu i praktički upućuju, kako će očitovali svoju vjeru i ljubav prema Bogu molitvom i dobrim djelima, da bđiju nad njegovom mlješnjem, riječima i vlađenjem, da ga karaju, da gohotvile za njega i da ga kazne, ako hotimče pogreši. Neka Im bude u uzgonu djece vrhovni zakon volja Božja i neka smatraju najvećim zlom, kad djece rade protiv volje Božje.

Po zakonu kršćanske ljubavi treba da u roditeljima gledaju zastupnike i starosti i pomožu. Ljubav tu treba da osobito pokazu prema starim i bolesnim rođeljima, da ih u bolesti dvore, da njihove staračke pogreške strpljivo snose, da za njih ko traži žrtvu i zdravlje i metak, pa i isti život, ako treba, a to sve stoga, jer su oni za djece zamjesto Бога.

Sliko se treba vladati i prema ostalim rođacima.

»Doh Gospodnji napa-nja svemir; i onaj koji sve obuhvaća, čuje svaku riječ, Aleluja, Aleluja, Aleluja.«

MARIJA POSREDNICA SVIH MILOSTI

Blagospodajni belgijski kardinal nadbiskup Mercier, objavio je svojim vježnicima u bliskoj uđici godine 27. siječnja 1923. ovo: »Vidje prije više godina zamolio su Sv. Oca Pape belgijski biskupi, bogoslovci i faktički svećenika u Luvemu i svim narodnim vjerskim redovima, da vjerodostojno kreću i proglaši Bi. Dj. Mariju, Majku Isusovu i našu, ogromno Posrednicom u dobitovanju i drijeljenju Božijih milosti«. Sv. Oče Papa Benedict XV. je došao iste godine 1921. na 9. prosinca na tu molbu edgovićem tako da je svim belgijskim biskupima i svim kričan, skico crkvenama kate je može, da je časnovi u vlastiti sv. Misu na dan 31. svibnja na čast Bl. Dj. Marije, posrednica sviju milosti.

Već je sv. Bernardik u Sijenu (1232.-1244.) jasno izrekao ovu nauku rječima: »To je volja Onoga, koji hice da nas sasvim izmadi po Mariji. Sigurno je, da nam je Marija donijela sve našlosti na posredni način, što ne može se naići u Cali Isusa, Ivera i zastupljenoj našlosti. Da rečemo još više: Prema učenju sve vše i veće jednodušnije: »Nema nijedne samo milosti, dana Udoma, koja ne dolazi nepresredno od Marije, te znači po Njezinom posredovanju. Ovdje se daške radi o posredovanju nepresrednom, svopećem, ali podređenom posredovanju Isusovu.

Da ova nauka bude što tečnije lazeća, navodimo riječi rečnikova La Brosa (Brosa), koji kaže: »Po edgović Božjoj je sadašnji porekak takav, da Bog hoće da se svrhnjavajuća darova, koja se daje svjetlici, daju tako, da kod tega sudjeluju tri volje i bes i jedne od njih ne bude nista. Najprije je volja Božja, koja daje sve milosti; zatim je volja našega Spasitelja, koji je sam po sebi zaslužio i stekao u potpunom svom pravu. Na koncu dolazi volja Marijina, kao drugosna posrednica, koja je te razlike zaslužila i stekla po svom odnošaju prema Našemmu Spasitelju. Marijino posredovanje je neposredno u tom smislu, Što Marija posređuje za svaku milost, koju nam Bog daje. Marija posređuje ili po svježim predlim za slaganja i/ili po svježim sadržajnim molitvama. No to ne traži nisu, nego da ona osoba, koja želi, sve milosti, mora moliti Mariju. Ona naime može posređovati na nas, da je ne molimo. Njezin zagovor je općenit i pretreće se na sve milosti, koje se željima daju poslije Adameova pada. Ona je u tom podređena posredovanju Isusovu. To znaci, da Marija može poslati i zastupljiti milosti samu po svom božanskom Sina. I tako posredovanje Marijino ima svaku vrijednost i svoju plesnost same po posredovanju Isusovu.

Ovo Marijino posredovanje je neposredno u tom smislu, Što Marija posređuje za svaku milost, koju nam Bog daje. Marija posređuje ili po svježim predlim za slaganja i/ili po svježim sadržajnim molitvama. No to ne traži nisu, nego da ona osoba, koja želi, sve milosti, mora moliti Mariju. Ona naime može posređovati na nas, da je ne molimo. Njezin zagovor je općenit i pretreće se na sve milosti, koje se željima daju poslije Adameova pada. Ona je u tom podređena posredovanju Isusovu. To znaci, da Marija može poslati i zastupljiti milosti samu po svom božanskom Sina. I tako posredovanje Marijino ima svaku vrijednost i svoju plesnost same po posredovanju Isusovu.

Ovo Marijino posredovanje ne smije tako shvaćati, kao da Marija drži fizički (dostolovno) u svježim rukama milosti i djeti ih, kada hoće, kene hoće, kada hoće i koliko hoće, kao što se radi obična majka, koja daje krub svojih djece. U prenesenom smršu rukava Marijine znake moć Njezina Zagovora. Vojna Marijina je moralno uvijek udružena s voljom Spasiteljeve. Komu dokle Spasitelj hoće dati milost, kada, kada i kolika, tako to hoće takofer i preseva Marija Božja. U tom smislu Ona užaje svaki svemoćni zagovor.

Niti se smije ova nauka o Marijinom posredovanju tako shvaćati, kao da je zagovor Marijina općenito zato potrebivan, da Isusa nagovori, da se zaizme t. i. posređuje kod svoga nebeskoga Oca kada da Spasitelj ne bi bio sam od Sebe spreman da daje milost. Nego se ova nauka imade tako shvaćati, da je tako određen od Boga Oca i Spasitelja milost red, da nitko ne može biti dionikom ni zasluga ni posredovanja Kristovom u Novom Zavjetu bez sudjelovanja zagovora Marijina. Prema tome svaka milost Bog daje samo kada milost, za koju posređuje i koju izmoli Marija Božja. Jedino i samo Bog daje milost. Ali Marija je posrednica svake milosti, koja se daje.

Ova nauka nije nova nego je stara

PRVENSTVO SV. PETRA

Biskupi su po bolovanju penju nadgradnje Apostola u očišćenoj, svećenikima i pastirskoj službi u Crkvi.

Kad je Isus ihao Apoštola da propovijedaju Bodja nauku crna načelima, obično im je trajao svjeto ponod, »Evo je sam a vama u sve dane do svršetka svjetla« (Mt. 28, 20). Crkva ima po određenim vremenskim razdobljima svetišta i posvećujući svetišta učiteljska, svećenička i posvećujući služba kao i prisutnost i pomoci Isusovu u Crkvi jednako tako im trađi do svršetka svjetla. Jer su Apoštoli smrtni ljudi i vremenom su polli s ovog svijeta na drugi, nužno su se morali posaviti nadgradnjom. I nakon smrti Apostola je trebalо prepovodjati kršćanstvo, čuvati jedinstvo u Crkvi, budjeti nad čistocem nauke, ukla-

kao i same kršćanstvo. Temelji se na Sv. Pismu, razumiju i crkvenim načelima. Marija nam je načinila dobro po Učelu Isusa, koja je bivog i zaslužitelj svih milosti. Od njega nam je dala milost i čest. I od punne neke Njegove sv. pričesme (Lk. 1, 16-17). Isus je svršet u glavi, a Marija kanal odnosno vrat, kojem je glava nevezana s tijelom i pooređovanjem vrata glava čini utjecaj na tijelo, kako kaže sv. Bernard.

Orkevali vježbali sv. Crkvi Aleksandrijski već na crkvenom saboru u Efezu god. 431. daju slijajni poohvalni govor o sv. Bogorodiči. U njemu nazbraja sve rasprave tijekom, koji posvećujuvaju Marijino dobitje milosti.

Isus tako i sv. Petar Hisaleg († 444.)

govori svom tonofiljama 12. i 143. da je Marija posrednica sviju milosti i to dehauze li Sv. Pisma.

A sv. Alfons u tumačenju molitve »Zdravstvo Kraljevo« kaže, da su u Novem Zavjetu sve milosti po rukama Marijini. t. j. po Njezinu posredovanju i za- govoru.

Na ovakove se Izjave očlanjuju u svj-

uji okruženju i pape: Pijo IX. (2. II. 1845.), Leo XIII. (22. IX. 1891.), Pijo X. (2. II. 1903.) i Benedict XV. (9. XII. 1921.), kojima potvrđuju ova nauka.

PODLISTAK

DUHOVO

(Po Marija Agreda)

Po nalogu Učiteljevu vratili su se Apostoli sa Maslinske Gore, gdje su prisustvovali Uzasačku u Jerusalimu i potražili opet dvoranu, u kojoj su s Kristom blagoslovili Posljednju večeru, da se onđe sabranom molitvom priprevaju za dolazak Duha Svetoga.

Bogemajka je sa apostolima i učeni- cima molila.

Duha Svetog čekalo je stodvadeset oruha.

Krist je svojoj Majci objavio čas de- laška. Ona je upotrijebla sakupljene, da u nedjelju jutrom revno mole.

Doista, u nedjelju, prije nego je i prvi trak sunca osvjetlio zemlju, oko tri sati po noći, zatulja se buka s neba.

Vatreći svi osvijetli kuće. Posljednje večere, Nisi glavama skupljenu zasj-

te vatreni jezici: vidljivi znak Duba, koji je svakog pojedinog napunio nadnaravnim darovima.

Marija — puna milosti — buduća Kraljica neba — prima je najviše darova Duha Svetoga.

Apostolima je umnožio posvetnu milost toliko, da je nikad više nisu izgubili.

Od tada su govorili i stranici jezicima, koje nikad nisu učili.

Petar — priprasti robov, prevrtiljiv i stražljiv, postaje produženi navještatelj Kristovih nauka. On će od sada gromom riječi i snažnim poslanicama srijeti riječ Kristovu. Potpunoma shva- ča sve tajne i dubinu Kristovih nauka. Ništa ga više ne će moći sprječiti u djelovanju, koje mu je Gospodin na- mjerio. Ne boji se niskoga... — pa ni križa, na kojem će kao sijedi starac u mukama izduhnuti.

Toga svečanog dana obratilo se kroz riječi apostolske tri tisuće Zidova. Obraćeniciima su apostoli govorili o potrebi križenja; pa je osam dana nakon dolaska Duha Svetoga križeno pet tisuća obraćenika.

Tih dana (prije nam Božja službica, nica Marija Agreda, — kojoj je Bogomajka u videnju pričala svoj život) — odslužila crva sv. Misa.

Tada pričesti apostole. Uzdržatice dale. Osjetile sreću bliži- ne Kristove.

najuže nobode, dječili svete Sakramente te hodočasnike i spomenone odredne. Te čine ne- slijednici Agreda, biskupi, na priusimatu i pomoci Duha Svetoga, koga je Crkvi podao Ime Krista.

Biskupi su erkveni dozvoljateljici, koji s garnizonom, svećeničkom, dozvoljavaju i vlasti stobe na čelu pojedinih biskupskih stolica i primaju upravljati pod vlasništvom Crkve Oca Petar. Petar je među biskupima rimskim biskupom. Sveti Oče Papa, kao što je bio nevi- medu Apostolima sv. Petar, I bio radi to- ga, što je rimski biskup zakoniti nadsljednik sv. Petra na rimskom biskupskom stolcu, prije da mu u Crkvi jednako bilo i se. Petru prevestivo ne samo u časti nego i vlasti, Kad je Petar svećano pred svim Apostolima isporijedio o Izusu, da je Sin Božja života, rođe mu Isus: »Bingo Bozo, sinu Jezu, jer tižeo i kroz nje to tebi odjaria, nego vidi moj, koga je na nebesima. I ja tebi kažem: Ti si Petar, i na toj stijeni sagradit će Crkvu svoga i vrata je počasni neće nadvladati. I biskupi učili kraljevstvo nebeskošću. Pa tada god vršiš na ženljici, bila će svezano i na nebesima, i što god razrijeti na ženljici, bit će razrijeteno i na nebesima (Mt. 16, 18-20). Petar će biti u Crkvi — duhovnom nadzorniku — ono, što je počinio kao temelj u tvarnoj zgradi. Kao što od kamenologa temelja ovaj jedinstvo i trajnost zgrade, tako će na Petrovom vlasti počiniti jedinstvo i ovaj Crkvi, Smrtni će Crkve, koju Crkva ima od Petrove vlasti, biti toliko, da je tu najjači neprirječi — vrata počinena — ne će moći oboziti. Petar će imati klijentuje u Crkvi, Onaj, tko ima klijen- te od kuće, otvara i matrava vrata, kada puni vlast u kući. Tako će Petar oduči- vati koga da se u Crkvi primi, a koga da se Crkvi ukloni, a to znaci da imati vrhovnu vlast u Crkvi. Petar će imati, u Crkvi vrati vlasti i rasporezati. Moći će do- nositi zakone, kojima će nalagati obvezne vjerničima, ali i zabranjavati takve žine, da kose s duhomvini dobrom vjernika, Time, što je Isus obećao Petru, da će Petar biti stijena, na kojoj će Isus sagraditi Crkvu te Petru obično klijeneve i vlast ve-

Tako su privedeni u dijelu dva sakramenta: kriješte i presveti Oltarski Sakramenti, — po nareci Gospodina našeg Isusa Krista.

Uskoro postoji tlu dogadjaja odušće učenje: podi svjetom i širiti svetu Vjere.

Bogomajka — dula osnovane Crkve — zamolila Apostole, da svaki izreč po jednu tajku, koju će imati Duši Sveti udahnuti. Te će tajne sačinjavati jedinstveni smjer počuvanja budućih vjernika, po svetu svjetlu, kroz sve vječne.

I reče Petar: »Vjerujem u Boga Oca Svetogovega, Stvoritelja neba i zemlje.«

Andrija nastavi: »I u Isusa Krista, Sina Njegova jedinoga, Gospodina na- řega.«

Jakob starší: »Koži je začet po Du- hu Svetom, rođen od Marije Djevice.«

Ivan: »Mušen pod Poncijem, Pitatom, raspet, umro i pokopan.«

Toma: »Sašao nad pakao, treći dan uskrasio od mrtvih.«

Jakob mladi: »Uzasač na nebesa, sje- di o desnoj Boga Oca. Svetogovega.«

Filip: »Odešao te doči suditi žive i mrtve.«

Bariol: »Vjerujem u Duha Svetoga. Matej: »Svetu Crkvu katoličku, op- činstvo svijeta.«

Simeon: »Opredjene grješke.«

Tadija: »Ukrsnici tijela.«

Marija: »I život vječni. Amen.«

Tako podiši Apostoli svjetom, obo- ružani vatrom Užlavbi, da poučavaju vjerni i ufanje.

I uslud je barke na genocarskem jezeru tekati od vjetra i kise libane- rihare, oni će svjetom loviti duše ljudi.

Uzlad je biti, bijelo seće u mje- sečinastim noćima uđasti za svoju stinovinu, oni će se vratići, jer će, prava odabranica dječa Božja Učiteljevom naukom predobjalti ljudi za Učitelja.

Divan je biti put beskušnika po be- pučinu devjencušta.

Divan i težak — sve do onog dana, kada će izdahnuti u mukama, izmaznuti od onih, koji nisu htjeli primiti Duha Svetog.

M. S.

TVORNICA HRANE

Biljeke su odaberene takvom sposobnošću, da jednostavne tvari, kao što su voda i ugiđeni dvoksi, sastavljaju u ono, čime hrane na same sebe nego i sve što je živo na Zemlji. Kako to one rade?

Zrak, koji nas okružuje, sastavljen je od 74 dišila i 1% kisika. Ali u zraku ima uvek i nešto malo ugiđenog dvoksina (plin CO₂) tako, da na 10.000 litara zraka dolaze odprilike 3 litra ugiđenog dvoksina. Njega izbacuje svaka peć koja gori, svaki dimnjak koji dimi, pa i čovjek i životinja i svaki svom svojim izdajem izbacuje ga iz svog tijela. A kako je ugiđeni dvoksi s jedne strane smrtonosno otvoren, nestom u zraku poraste njegova koncentracija preko 14%, a s druge strane kako se on drži pojavljevi nemilije površina (jer je tedi od sraka) to name je jasno, da bi u njegovu moru moralno uginuti brojne životinje i svaki ljudi. Opatija je jasna, jer je bez ikakve mirisa i okusa. Ali gde budu? Biljege ga sa svojim otvorima t. sv. pučima na zelenom lištu poluprebro pijući u sebe, stvarajući od njega i uđe skroba, šeder, brašno, celulozu! Kako se to događa?

Zeči i list biljeke je tvornica hrane. Pač bilo bi točnije rečeno da je list golemi skup tvornica, jer svaka njegova stanica, a takvih imade list na milijune, jest čudesna kompozicija tvornica. Na gornjoj strani lista nalazi se sloj stanica, koju imaju glavni zadacištiti nutrijente i nejedlinje stoljeće. Pod tim slojem nalazi se drugi, koji je nastavljen zapravo od jednog ili više slojeva jedinakih cilindričnih stanica, koje su zbijene jedne u drugu: to je tako zvano palisadno tkivo. Njegove se stanice punе vrlo sitnih zelenih tjelešaca — klorofiličnih zrnaca. Ona su upravo odučena pri stvaranju hrane. Pod palisadnim nalazi se svrhnjasto tkivo i konačno na dnu, na donjon strani lista sloj na kojem se nalaze mnogobrojni otvori (puti ili stome). Sada se dograda vrlo važni proces stvaranja hrane, koji se u znanosti zove assimilacija ugiđenog dvoksina.

Kad ugiđeni dvoksi dođe u dodir s klorofiličnim zrnacima, onda se djelovanjem klorofiličnog zrna, a pod utjecajem sunčeve svjetlosti, ovaj plin razlaže na svače stavne dijelove: na ugiđik i kisik. Kisik kao nepotrebni izbacuje se napole, a ugiđik se zadržava.

Šta biva nad nuj? Ugiđik se u klorofiličnim zrnima, a još uvijek pod utjecajem sunčeve svjetlosti, spa u vodama, koju biljka upija iz zemlje, a inače voda nadrži vodik i kisik, koji su na prvoj mjestu potrebnii za stvaranje ugiđenih hidrata: skroba (štirka), řeđave, celuloze i drugih. I već postoji kraljik vremena, u klorofiličnim zrnima mnogih biljaka mogu se naći mala, tamna tjelešca. To je ŠKROB ili Štirk. On je dakle prvi vidljivi prototip assimilacije ugiđenog dvoksina.

Škrob je baš ona tvar, koja stvara bijaku u lištu pri sunčanom svjetlu. Ali da danas stvoren Škrob ne biti smetao sadržaju stvaranja, biljka ga pretvara u topiliv řeđer. Znamo naime, da se Škrob (glavni sastojak brašna) u vodi ne topi, zato on ne bi mogao putovati kroz vruće cjevjele biljke, a još manje kroz nejedline stanice. Tako ga biljka pretvara u Šećer i prenosi ih u lili u druge dijelove svog organizma: u stabljike, a odivide u podzemne dijelove, u plodove i sjemenke. Tako ga ranne žitarice sabori u zrnu, sjemenke, krumpiri u gomolje, morkvi i repa u koričen i t. d. Ovdje nastaje od řeđera ono, što već biljci treba: ili opet brašno ili ulje, kojekakve kiseline i t. d. Dakle sive ono, iz česa biljka gradi lišće, cvjetove i plodove. Biljka iz Škroba kemijskim putem izgrađuje i svoje tijelo — drvo, stabljiku, stiljkiju.

Sve to lakošćuje za sebe čovjek za hrani (žito, sodo, povrće, voće) odnosno za gorivo, gradu, namještaj, a pravi je dra i celulozu, papir, odijelo, umjetnu svilu i t. d.

Bilje su stanice neizmerno savršenje tvornice od svake ljudske tvornice: one rade bez prestanaka, potpuno srasloščeno i ekonomično, i od najnedostatčnijih tvari izgrađuju najlošenije spojeve, koji služe životinjskom svijetu i čovjeku kao hrana, izvor energije i života. To su tvornice, koje rade po Božjem planu, izgrađuju proizvode po Božjem tvari i u njima djeluju Božji radnici: prirodni zakoni.

Iz katoličkog svijeta

SVETA GODINA — Krajem travnja je u Rimu boravilo drugo narodno hodočašće u indijskih katolika. U Indiji se spremaju još dva hodočašća: u Vječni Grad tokom ove godine Hodočašće će se služiti srakoplovima kao promeđinim hodočašću.

— Krajem travnja boravio je u Rimu narodno hodočašće katolika s otoka Cejlon. Ovo je hodočašće brojilo 250 učesnika.

— U krugu austrijskog hodočašća, koje je boravilo u Rimu, na Utrku, nalazio se je 700 građanskih Hrvata.

— Predsjednik irske republike sa suprugom došao je krajem travnja u Rim, da obavi svoju jubilarnu pobjedost. Sv. Otac je primio predsjednika Irске sa suprugom u specijalnu sudjelnicu, pak je tom prilikom podijelio predsjedniku, njegovoj suprudi i cijelom Irskom narodu svoj apostolski blagovest.

— Predsjednik Južno američkih republika Hailija i Kostarike izasli su u Vatikan. Godine 1936. godine izasli su u Vatikan. Sveti Odgoj je predstavio polanike, da prigodom Svetih Godina izazve sv. Ocu osjećaje duboko sinovske odanosti i poštovanja, kako sami predsjednici, tako i njihovih naroda. Sv. Otac je primio ove poslanike u posebnu audijenciju i tom prilikom posao sv. apostolski blagovest narodima obiju republike.

— U četvrtak 27. travnja sv. Otac je prisustvuo u posebnu audijenciju učesnicima svjetskog kongresa trgovskih korpora, koji se je kongres održao u Rimu. U audijenciji je bio zastupljen 35 naroda. Sv. Otac Im je održao govor, u kojem je iznio kraljevsko shvađanje ekonomike, po kojemu se pojedini slojevi, jedini u svijetu, ne nalaze u službi društvene zajednice.

— Poljaci iz severne i južne Amerike su premašili svoja posebna hodočašća u Rimu.

— INDIJSKA UMJETNOST U SLUŽBI CRKVE. U indijskom misijanskom centru Patni sagradena je nedavno crkva koja je po svojoj arhitekturi (gradjenju) podijedna s stočnjakom hinduskoj umjetnosti a po svojoj kupolji je plitko musimanske moćnosti. Ova crkva bit će izložena u reprodukcijama na misijskoj izložbi, koja će biti otvorena u Rimu u proljeće 1944. godine.

— CHURSKA BISKUPIJA U SVICARSKOJ slavlji ove godine 1500 godišnjicu svoga osnutka. Prema tradiciji nju je osnovao sv. Lucije, kralj i mučenik, no točnih povjesnih podataka o njenu osnivanju imamo tek iz god. 450. Do 1816. god. ovu je biskupiju opsezača Verallbergh, Lichtenstein i južne predjelje današnje Svicarske. Poslije 1816. priključen su joj svičarski kralj Schwitz, Urd i Unterwalden i grad Zug-Zürich. Tokom povijesti ova biskupija imala je da održi veliku bitku s nadržanjem protestanata. Danas ona broji 355.958 katolika od 970.167 stanovnika, koji žive na njenu području.

— LIMBURSKOJ BISKUPIJI bliskupi su načorali opomenu svoje svećeničke saslužiteljstve. U Sjedinjenim Državama objavljena je za 1950. g. popis i biografije (životopis) današnjih katoličkih knjizevnika i pisaca ciljem svjetla. Ovo je jedan od najboljih popisa, koji su izdati u zadnje vrijeme. Počasna sadržak podatke i članak od oko 850. pisanja, koji su podijeljeni po jedinicama, u kojima pišu. Zastupljene su slijedeće knjizevnosti: engleski, njemački, poljski, holandsko-flamski, francuski, talijanski, litvanski, skandinavski, slovački i kineski. Nije zastupljena španjolska književnost, što predstavlja znatan manjak publikacije, zbog toga što se španjolskim jezikom piše u gotovo cijelog Juznog Amerike.

— POGANSTVO VELIKIH GRADHOV — Po vjerskim statisticama, dr. Max. Danner, među 8.558.000 newyorskim stanovnicima ima njih 3.500.000, koji su bez svake vjere.

— AMERICKI KATOLICKI FILOZOFOVI održali su početkom mjeseca travnja svoj godišnji kongres. Raspravljali su o temi: „Prirodno pravo“. Na Kongresu je imao rječ i poznati njemački tomistički filozof Joseph Pieper.

— PREMJESTANJE FAPINSKOG SJEMENIČTA U CANDUY na Ceylonu u centralnu Indiju odušlučila je posljednja konferencija indijskih biskupova, koja se održala u Bagalano. Sjemenidje je osnovao papa Lav XIII. i u njemu je razvilo svoje akcije dvadeset indijskih biskupova.

— NACIONALNA IZLOZBA DJETETA, koja je nedavno otvorena u glavnom gradu Urugvaja, osvijetlila je značajan rad, koji su tih dječaka učinili u zadnjih 73 godine. Dos Bosovi sačinjaju. Izložbu je organizirala urugvajska vlada s ciljem, da zaštire i moralne mase za moralne probleme djece i omiljene. Poseban paviljon imao je na izložbi Institut Don Bosca.

— Salaznjaci su započeli u Urugvaju svojim radom 1877. g. i ondodata su osnovali 15 škola i zavoda. U dječjih škola i 20 odmarališta. Svake godine oko 19.000 dječaka naša učilišta i ostiguran život kod salaznjaca.

Duhovi u umjetnosti

Marija je prisustvovala s Apostolskim svom prvoj predhodnoj skupštini Crkve, održanoj u dolascu Svetoga Duha, Usamljeni su pričinili u svu ovu prednost, ali su ga rasimbio predhodnik. Neki stijeg Evandželijski i postavljanjem nad svakom glavom plameni jasak. Neki vože golubicu u Kristova krstovanju, Neki silaju mnolito tankih sraka ili štruke i osmanjene srake. A ima umjetnika, koji predlagaju sve troje: Jesike i srake i golubicu.

Ved u VI. stoljeću samostanac Rabula postavlja vatrene jesike nad glavom svakoga Apostola, a golubicu Djekov počiva grobom. Drugom u X. stoljeću nastanac jesike u obliku pravih kopala na čelo sjedjem Apolinoma.

Talijani mijenjan privor: Ottavio Bondone (1260.-1334.) se ravno prema predaji i prema razsjednici. Apostoli sjedu u krugu pod klonom sraka i makruncu u sredini Djekov, koji ima dijete u ruci i usmjereno vratom vježba glave. Petar jedini uspravno stoji kao glavar nastajuće Crkve. Veoma prosto je lik Apostola.

Ivan Andreo Pisello (1385.-1455.) na stilu u firentinskoj galeriji prikazuje da je Sveti Duh u vodi, pod klonom sraka i makruncu u sredini Djekov, koji ima dijete u ruci i usmjereno vratom vježba glave. Petar je postavljen u duse. Djekov zamači mali se skupljaju i tumade svetu radoću, koja prodire u duše. Djekov zamači mali se tihom molitvom za ove ljudi, koji će postati apostolima i svećenici.

Luka Signorelli (Sangiorelli) (1444.-1523.), na slići a dnu tijeme i prazne dvoranu u Urbinu postavlja nad golubicom Vježnoga Štirka. Plameni sličnik; sličnik postavlja Djekov u trikrnju knjige (Ivo Memling 1463.-1494.). U vole Štruke srake (Anton Dyck (Dietz) 1599.-1641.).

Plameni sličnik postavlja Djekov u trikrnju knjige (Anton Dyck (Dietz) 1599.-1641.), na slići u dnu tijeme i prazne dvoranu u Urbinu postavlja nad golubicom Vježnoga Štirka.

Plameni sličnik postavlja Djekov u trikrnju knjige (Anton Dyck (Dietz) 1599.-1641.), na slići u dnu tijeme i praznu dvoranu u Urbinu postavlja vatrene jesike u Chantillyjskom (Bantijskom) muzeju.

Ivan Bourdichon (Bordignon), francuski slikar svjetskog XV. stoljeća nastavnik je u Caovalionu Ante Brantzena dobio posljednji, ali još uvijek njegovu Djekovu posred Apostola i posred pričalima u dvorani na kapijama. Mlječnjena stupovima i alkjalama. Prema uzdignutim glavama s premo pruženim rukama sasvim u vlasti lagano se spušta golubica. Prince je čedan i zračan, jedan od najboljih, koji je uspio slikaru.

NA KATOLIČKOM SVEĆULIŠTU u Washingtonu otvoreni su koncem travnja socijalni zavodi.

ANTUNOVSKO PРОSTENJE (II. VI.) zavjetovanje svetištu sv. Antuna na Svetom Duhu u Zagrebu

Trinaestnačica: se obavljaju svake večeri od 31. V. do 12. VI. u 19 sati.

Antunovo: U 5 sati počinje ispojavljanje. Sveti Mihalje se svečana poslužuje u 10 sati. U 10 sati svečana pontifikalna sv. Misa je propovijed. U 11.30 posljednja sv. Misa. — U 17.30 blagoslov Ilijana i posveća djece sv. Antunu. — U 18.30 sati prigodni govor o Svecu, blagoslov i blagoslov s Prezivljenjem Proštenje svršava ljubljenjem Svetih moći.

NATUNOVSKO PРОSTENJE (III. VII.) zavjetovanje svetištu sv. Antuna na Svetom Duhu u Zagrebu

Trinaestnačica: se obavljaju svake večeri od 31. V. do 12. VI. u 19 sati.

Antunovo: U 5 sati počinje ispojavljanje. Sveti Mihalje se svečana poslužuje u 10 sati. U 10 sati svečana pontifikalna sv. Misa je propovijed. — U 11.30 posljednja sv. Misa. — U 17.30 blagoslov Ilijana i posveća djece sv. Antunu. — U 18.30 sati prigodni govor o Svecu, blagoslov s Prezivljenjem Proštenje svršava ljubljenjem Svetih moći.

MLADA MISA — JELSA (HVAR)

Na 16. travnja o. g. prvi puta, poslije 50 godina, prikazano je novu Misu mladominske vidi. g. Jurje Belić, ali jedino reditelj Pije i Jerke Belić. U tosu je slavljujući sudjelovao cijeli otočki Hvar, s naročito okolna selu velik broj hrvatskih svećenika. Čestitali i svake dobre želimo novominsku u njegovu radu i uvinogradu Gosподinju!

NAŠI POKOJNICI

Eduard Pasarić, umirovljeni župnik u Spaliči Buvokiju. Dugo godina je bojovao i stoga rano umrovriven. Rođen 1888. u Pregradi. Zaređen 1912. Umre 29. IV. 1950. u Zagrebu, gdje i pokopan 2. svibnja na Mirogoru.

Franjo Žerec, umirovljeni župnik u Dubrovčiću, Šljegovom. Bio je tako rečeno, da je i u mirovini i dalje upravljao sve do nedavna svojom župom, Rođen 1882. u Salovcu, župa Sv. Ivan Želina. Zaređen 1907. Umro 13. svibnja u S. Ivanu Želinu, ondje i pokopan 15. svibnja na Mirogoru.

Počivali u mru Božjem!